

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/17/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112242257
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112242257.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: L. L., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline, dieťa rodičov: matka A. Y., nar. X.X.XXXX, bytom B., L. č. XX, a otec E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom B. - L., P. č. XX, o nariadenie predbežného opatrenia vo veci zníženia výživného, v konaní o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 37P/507/2012-78 zo dňa 2. januára 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 102 ods. 1 O.s.p. v nadväznosti na ustanovenie § 62 a nasl. Zákona o rodine.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia splnené neboli. Otcovi bola rozhodnutím Okresného súdu Žilina č. k. 21P/295/2008-52 zo dňa 5.2.2009 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej L. sumou 83,- eur mesačne. Od tej doby došlo k zmene pomerov na strane otca, nakoľko od 1.1.2010 do 30.9.2013 mal pozastavenú živnosť a zaevidoval sa na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Od 14.11.2012 je otec zamestnaný ako montážny pracovník v spoločnosti Elteco, a.s. a jeho hrubý mesačný plat predstavuje 500,- eur. Súd prvého stupňa zdôraznil, že platenie výživného má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Konanie o znížení výživného si vyžaduje rozsiahlejšie dokazovanie, aby nedošlo k zásahu do záujmov a práv maloletého dieťaťa, na ktoré v rámci dokazovania v konaní o predbežnom opatrení súd nemá dostatočný časový priestor.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a vyhovieť jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Uviedol, že jeho plat za november predstavoval 309,- eur. Výživné na obe deti predstavuje 233,- eur. Po jeho zaplatení mu neostanú prostriedky ani na základné potreby. Z dôvodu nedoplatku na výživnom prebieha proti nemu exekučné konanie, v ktorom môže byť postihnutý aj podiel na byte po zosnulom otcovi. Príjem z práce mu neumožňuje platiť súdom určené výživné, dlh sa tak bude len navyšovať. Ohrozená je aj jeho matka, ktorá je podielovou spoluvlastníčkou predmetného bytu.

Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Mala za to, že otec sa zaevidoval na úrade práce, aby mu bola znížená vyživovacia povinnosť. Otec nejaví záujem o deti, celé roky sa vyhýba plneniu vyživovacej povinnosti. Vyše roka bola práceneschopná a z tohto dôvodu sa musela zadĺžiť.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu vyslovil súhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie okresného v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Je nutné zdôrazniť, že predbežné opatrenie je dočasné opatrenie súdu, poskytujúce ochranu ohrozeným či porušeným právnym pomerom účastníkov dovtedy, kým títo nepodajú návrh na začatie konania, alebo kým súd svojím meritorným rozhodnutím neposkytne ochranu definitívnu. Výrok predbežného opatrenia má zabrániť vzniku a rozširovaniu škody, inej ujmy alebo zhoršovaniu právnej pozície dotknutého účastníka do tej miery, že sa mu oplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu.

Predbežné opatrenie je zabezpečovací prostriedok civilného procesu, uplatňuje sa v činnosti súdu pred začatím konania, ale aj v konaní o veci samej. Ide o provizórnu úpravu pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť plynulý priebeh rozhodovania vo veci samej.

Dokazovanie v konaní o vydanie predbežného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 120 ods. 1 O.s.p.), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. V konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, sa v plnej miere uplatňuje vyhľadávacia zásada, ktorá ukladá súdu so zreteľom na všetky zistené skutočnosti v prípade potreby vykonať aj zisťovania nenavrnuté účastníkmi (§ 120 ods. 2 O.s.p.). Zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného predbežného opatrenia.

Treba zdôrazniť, že u rodiča maloletého dieťaťa sa vyžaduje zvýšená miera zodpovednosti súvisiaca s potrebou zabezpečovania všetkých oprávnených potrieb dieťaťa. Táto ochrana oprávnenej osoby je okrem iného vyjadrená aj v ustanovení § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Z uvedeného ustanovenia tak vyplýva, že povinný rodič si v prvom rade plní svoju vyživovaciu povinnosť a až následne vynakladá primerané výdavky na zabezpečenie svojej životnej úrovne.

Suma plateného výživného je určená na kompenzáciu nákladov, ktoré vznikajú rodičovi starajúcemu sa o dieťa. Tento druhý rodič nevynakladá úsilie v súvislosti so starostlivosťou o deti len v podobe finančných plnení (bývanie, strava, ošatenie, voľný čas, škola), ale aj osobnou starostlivosťou, ktorú Zákon o rodine definuje ako jedno z kritérií pre stanovenie výšky výživného, a ktoré rovnako odvolací súd pri posudzovaní veci bral na zreteľ.

Otec maloletého je schopný pracovať, je zamestnaný, aktuálne dosahuje príjem, ktorý mu umožňuje pri rozumnom hospodárení plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletej L., z ktorého dôvodu rešpektujúc predovšetkým záujem dieťaťa bol krajský súd nútený napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Pre úplnosť sa žiada uviesť, že predmetom daného konania bola predbežná úprava vyživovacej povinnosti len voči maloletej L., nie aj voči plnoletému E.. Konanie o návrhu na zníženie výživného voči synovi totiž súd prvého stupňa vylúčil na samostatné konanie.

Na záver krajský súd tiež dodáva, že aktuálnym rozhodnutím sa neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej a nijako ho nemôže ovplyvniť. V ďalšom konaní o merite veci budú komplexne posúdené všetky predpoklady pre zníženie výživného v zmysle podaného návrhu.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.